

ร่าง
พระราชบัญญัติค่าของเก่า
พ.ศ.

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติค่าของเก่า
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๕๗๔ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการที่ล้าสมัยไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันที่การประกอบกิจการค้าของเก่ามีปริมาณเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็วและกว้างขวางในทุกพื้นที่ มีการพัฒนารูปแบบและวิธีการโดยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการดำเนินกิจการ ดังนั้น เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการกิจการค้าของเก่าควบคู่ไปกับการรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคม ประกอบเป็นการสมควรที่จะแยกกฎหมายค่าของเก่าและกฎหมายขายทอดตลาดซึ่งเป็นกิจการคนละประเภท อีกทั้งมีวิธีดำเนินการแตกต่างกันออกเป็นกฎหมายแต่ละฉบับให้ชัดเจน เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการใช้บังคับมากยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับหลักกฎหมายสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ค้าของเก่า
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติค้าของเก่า พ.ศ.”
มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔
- (๒) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๑
- (๓) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๔
- (๔) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๕
- (๕) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕

บรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือระเบียบอื่นใด ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ของเก่า” หมายความว่า ทรัพย์สินที่เสนอขาย แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายโดยประการอื่นอย่างทรัพย์สินที่ใช้แล้ว

“ค้าของเก่า” หมายความว่า การซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนของเก่าเพื่อแสวงหากำไรเป็นปกติธุระ และมีได้เป็นการซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนเป็นครั้งคราว

“ร้านค้าของเก่า” หมายความว่า สถานที่ทำการค้าของเก่า สถานที่เก็บของเก่า หรือสถานที่อื่นซึ่งใช้ในการประกอบกิจการค้าของเก่าไม่ว่าจะกระทำด้วยวิธีการทางสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรืออื่นๆ

“สิ่งพิมพ์” หมายความว่า สิ่งพิมพ์ตามกฎหมายว่าด้วยจัดแจ้งการพิมพ์

“อิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า อิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

“ผู้ขอรับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตให้ค้าของเก่า

“ผู้ได้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ค้าของเก่า

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ค้าของเก่า

“เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศแต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตและพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น หรือออกประกาศหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ประกาศ และระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การประกอบกิจการค้าของเก่า

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทของเก่าที่ต้องขอรับใบอนุญาตก่อนจึงจะประกอบกิจการค้าของเก่านั้นได้

ของเก่าซึ่งรัฐมนตรีได้กำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่ประกอบกิจการค้าของเก่านั้น ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนั้นมีผลบังคับใช้

มาตรา ๗ บุคคลใดประสงค์ประกอบกิจการค้าของเก่าตามมาตรา ๖ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตที่มีอำนาจในท้องที่ที่จะประกอบกิจการนั้น ยกเว้นการค้าของเก่าที่หน่วยงานของรัฐเป็นผู้ทำการค้า

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาต ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ในความผิดเกี่ยวกับการค้าและความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ยกเว้นความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญา หรือเคยได้รับโทษจำคุกในความผิดข้างต้นแต่พ้นโทษมาแล้วเกินกว่าสามปี

(๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(๗) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยเหตุอื่นที่มีสาเหตุตาม (๕) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่เคยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม (๗)

มาตรา ๙ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้กับร้านค้าของเก่าที่ระบุไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น และให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๑๐ การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้ได้รับใบอนุญาตจนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

ผู้ที่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไม่ทันกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ถ้าประสงค์จะประกอบกิจการค้าของเก่าต่อไป และได้มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุให้ถือว่าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในระยะเวลาที่กำหนดและการประกอบกิจการค้าของเก่าในระหว่างนั้นให้ถือเสมือนว่าเป็นการดำเนินการของผู้ได้รับใบอนุญาต แต่เมื่อได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้นั้นจะต้องเสียค่าปรับเพิ่มอื่กร้อยละยี่สิบของค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาต หากพ้นกำหนดหกสิบวันต้องดำเนินการเสมือนขออนุญาตใหม่

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตมิได้ชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจพิจารณาไม่ออกใบอนุญาตได้

มาตรา ๑๒ ผู้ได้รับใบอนุญาต มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) แสดงชื่อร้านค้าและคำว่า “ค้าของเก่า” พร้อมทั้งใบอนุญาต ไว้ให้เห็นได้โดยเปิดเผย และเห็นได้ชัด ณ ร้านค้าของเก่า และในกรณีการค้าของเก่าด้วยวิธีการทางสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ให้แสดงชื่อร้านค้าและคำว่า “ค้าของเก่า” พร้อมทั้งใบอนุญาต ไว้ให้เห็นได้โดยเปิดเผยและเห็นได้ชัดด้วยวิธีการทางสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย

(๒) มีบัญชีสำหรับการค้าของตนและบันทึกรายการซื้อสำคัญทั้งปวงแห่งการค้าลงไว้ทุกราย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๓) จัดทำเลขลำดับเป็นเครื่องหมายปิดไว้ที่ทรัพย์สิน ให้ตรงกับเลขลำดับในบัญชีการค้า เพื่อสะดวกในการตรวจสอบ

(๔) แจ้งแก่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์สินที่มีผู้มาเสนอให้หรือจำหน่ายจ่ายโอนให้ตนนั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยทุจริตหรือผิดกฎหมาย

(๕) แจ้งประวัติหรือข้อตำหนิที่เป็นสาระสำคัญของทรัพย์สินที่จำหน่ายหรือแถมให้ผู้จะซื้อหรือแลกเปลี่ยนทรัพย์สินทราบก่อนตกลงราคา

(๖) ดูแลรักษาความสะอาดด้านสุขลักษณะและอนามัยของร้านค้าของเก่าให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข

มาตรา ๑๓ ในกรณีใบอนุญาตชำรุด สูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำร้องขอรับใบแทนใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการดังต่อไปนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

(๑) เปลี่ยนชื่อร้านค้าของเก่า

(๒) เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มประเภทการค้าของเก่า

(๓) กรณีผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล เปลี่ยนแปลงผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคล ในใบอนุญาต

มาตรา ๑๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะย้ายร้านค้าของเก่าไปอยู่ที่แห่งใหม่ในเขตท้องที่เดิม ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต เมื่อได้รับอนุญาตแล้วให้ย้ายได้

การย้ายร้านค้าของเก่าไปอยู่ที่แห่งใหม่ในเขตท้องที่อื่น ให้แจ้งเลิกกิจการต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตในเขตท้องที่เดิม และดำเนินการขออนุญาตใหม่ตามมาตรา ๗

มาตรา ๑๖ การโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลอื่นจะกระทำมิได้ เว้นแต่ในกรณีผู้ได้รับใบอนุญาตถึงแก่ความตาย และทายาทมีความประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไป ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ หรือในกรณีที่ทายาทหลายคนให้ทายาทด้วยกันนั้นตกลงตั้งทายาทคนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตาย ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ

ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเข้าประกอบกิจการค้าของเก่าโดยมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้ได้รับใบอนุญาต ทั้งนี้ จนกว่าเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตจะมีคำสั่งไม่อนุญาต

การขอรับโอนใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ให้ใบอนุญาตสิ้นอายุนับแต่วันที่มีการเลิกห้างหุ้นส่วน หรือนิติบุคคลนั้นสิ้นสภาพ

มาตรา ๑๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะเลิกกิจการในระหว่างอายุใบอนุญาต หรือเมื่อใบอนุญาตหมดอายุ จะต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเลิกกิจการ

หมวด ๒ พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องการตรวจสอบและการสอบสวนข้อเท็จจริง การพิจารณาการดำเนินการเกี่ยวกับคำขอใบอนุญาต การตรวจสอบคุณสมบัติผู้ขอรับใบอนุญาต และหน้าที่อื่นใด เพื่อเสนอความเห็นต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

(๒) มีหนังสือเรียกผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา ตรวจสอบและควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เข้าไปตรวจร้านค้าของเก่าในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการของร้านค้าของเก่าโดยเปิดเผย เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการประกอบกิจการค้าของเก่าโดยไม่ได้รับใบอนุญาต หรือเพื่อตรวจสอบใบอนุญาต สมุดบัญชี ทรัพย์สิน และเอกสารอื่นๆ หรือการกระทำใดที่อาจเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้

(๔) ตรวจสอบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีข้อมูลของการค้าของเก่าที่ได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ตรวจสอบยานพาหนะเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะบรรทุกหรือซุกซ่อนของเก่าที่ได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) จับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งหน้าและยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ เพื่อให้ดำเนินคดีกับผู้ได้รับใบอนุญาตหรือบุคคลใดที่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมาย

เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (๓) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของร้านค้าของเก่านั้นก็ได้ ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่การตรวจสอบใกล้จะเสร็จสิ้นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหากปล่อยให้เนิ่นนานออกไปจะเกิดอุปสรรคต่อการตรวจสอบเพราะอาจมีการปกปิดหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงเอกสารหรือหลักฐานไปจากเดิม

มาตรา ๒๐ กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบสถานที่ตามมาตรา ๑๙ (๓) ให้บุคคลผู้ได้รับใบอนุญาต เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ หรือผู้ดูแลร้านค้า อำนวยความสะดวกชี้แจงและแสดงเอกสารหรือหลักฐาน รวมทั้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบใบอนุญาต สมุดบัญชี ทรัพย์สิน และเอกสารอื่น ๆ ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งความประสงค์

มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๒ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗)

มาตรา ๒๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓ การควบคุมและการอุทธรณ์

มาตรา ๒๔ เมื่อความปรากฏต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตกระทำการดังต่อไปนี้ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณีมีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำนั้นหรือดำเนินการแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ตามที่เห็นสมควร

(๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ระงับการกระทำหรือไม่ดำเนินการแก้ไขหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๔ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินเจ็ดวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาต จะประกอบกิจการค้าของเก่าในระหว่างที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้

มาตรา ๒๖ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ ยกเว้นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ (๗)

(๒) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ มาแล้วสี่ครั้ง

(ก) ใช้หรือยินยอมให้ใช้ร้านค้าของเก่ากระทำความผิดเกี่ยวกับการค้าและความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ยกเว้นความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต หรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตซึ่งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตซึ่งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตไม่อนุญาตตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๖ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตต่อรัฐมนตรีได้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต ในระหว่างที่มีการอุทธรณ์ ดังกล่าวให้ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ แล้วแต่กรณี ดำเนินกิจการต่อไปได้ เว้นแต่การอุทธรณ์ตามคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเพราะมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ (๕) หรือมีพฤติการณ์ตามมาตรา ๒๖ (ก) ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๒๙ ผู้ใดประกอบกิจการค้าของเก่าโดยไม่ได้รับใบอนุญาต หรือประกอบกิจการค้าของเก่าภายหลังที่ได้มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท

มาตรา ๓๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๓๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ (๔) หรือ (๕) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท

มาตรา ๓๓ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษปรับสถานเดียว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในเวลาตามวรรคสอง ให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๕ ใบอนุญาตที่ได้ออกให้ไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และคำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต และให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวมีหน้าที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๖ คำร้องขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และคำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต ให้ถือว่าเป็นคำร้องขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีการขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตตามวรรคหนึ่งมีข้อแตกต่างไปจากการขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการค้าของเก่าตามพระราชบัญญัตินี้ ให้การขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตนั้นเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีคำสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตปฏิบัติตามให้ถูกต้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คำร้องขอรับใบอนุญาตนั้นเป็นอันตกไป

มาตรา ๓๗ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและคำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ใช้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

๑. ใบอนุญาต	ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท
๒. ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
๓. การต่ออายุใบอนุญาต	อัตราร้อยละห้าสิบของใบอนุญาตประเภทนั้น ๆ ต่อฉบับ

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดประเภท ค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงขนาด ลักษณะ จำนวนหรือประเภทของการประกอบกิจการค้าของแก่ก็ได้

ฉบับปรับปรุงเพื่อความชัดเจน